O prietenie care nu se termină niciodată

On Septembrie 09, 2020

Aruncă o privire asupra a ceea ce te-a condus înspre ceea ce tu ești azi, alocând astfel o atenție semnificativă întregii povești care îți aparține.

Am învățat un lucru de la mine însumi în această seară, poate că l-am învățat cu mulți ani în urmă, acum doar îl trăiesc mai intens. Am învățat că prietenii cei mai buni nu doar că aleargă 30-40 km pe săptămână împreună, viteză sau rezistență, dar vor fi întotdeauna împreună chiar și dacă toată lumea ar fi împotriva lor.

Alegătorul de cursă lungă a învățat ce înseamnă, cu adevărat, prietenia, simțind mai bine legătura afectivă, pură și puternică care te face o persoană mai bună. El nu renunță la o prietenie sinceră, niciodată, sub nicio formă. E ceva rar, prețios, de lungă durată. Ceva tot atât de rar ca un trandafir abia înflorit, care se deschide încet spre nou, reflectând auto-apreciere și apreciere corectă a celorlalți. Alegătorul gândește, trăiește, vede totul din perspectiva vitezei și a rezistenței. Se emoționează înaintea concursurilor. Are temeri. Uneori câștigă, alteori nu. Dar întotdeauna se întoarce la grup...

El întotdeauna aleargă. Și aleargă, și aleargă, și aleargă. Pe orice vreme. Orice distanță. La orice vârstă. Nu știe să renunțe la idealuri, la vise, la o filosofie de viață, la victoriile trecute, împotriva sorții. Nu știe să renunțe la el însuși, căci a învățat să fie atașat de propria structură fizică, sufletească și energetică. Poate că orice filosofie de viață începe cu sensibilitatea unui suflet profund, călit la flacăra durerilor, sau a dorului pentru cei ce nu mai sunt.

Poate că de aici își trage seva *Trandafirul de Damasc* , din înrâurirea pe care o are un suflet sincer și iubitor asupra altui suflet. Iar alergătorul, asemenea unui trandafir, este martorul unei existențe care se vrea a fi trăită plenar, absolut.

Credeți-mă pe cuvânt, emoția cea mai puternică pe care o trăiește un alergător se declanșează atunci când după atâția și atâția ani de antrenamente, își revede cei câțiva prieteni cu care în urmă cu 25 de ani, copii fiind pe atunci, s-au întâlnit într-o noapte friguroasă de iarnă și au hotărât să alerge împreună. Poate cărările vieții, atât de întortocheate, i-au îndepărtat de orașul unde s-au cunoscut, unde au copilărit, unde s-au împrietenit. Unii au familii, alții încă nu. Dar toți au ajuns învingători într-un anumit domeniu de activitate.

Și, la un moment dat, unul dintre noi rupe tăcerea pe munte, și spune cu ochii plini de entuziasm, și cu un pic de nostalgie:

"Mă bucur mult c-am rămas cu toții la fel...chiar mult mai buni ca înainte."

Leadership: Ai încredere că tot ceea ce trăiești face parte din ascensiunea unei existențe care își asumă amintirile altor vieți, și că ascensiunea ta depinde de modul cum alții te văd în lumea ta?

Runningul este o prietenie care nu se termină niciodată. Este o revedere care se lasă cu multe zâmbete și amintiri frumoase. Este o performanță care se reflectă chiar și în alte domenii de activitate. Ne vom reîntâlni cu toții în fiecare săptămână, în fiecare lună, din fiecare an, până când anii își vor pierde numărul. Atașamentul este cuvântul de ordine în running. Poate că, în

cele din urmă, ne vom întrece anii, ne vom întrece orice vârstă, ne vom întrece mereu limitele. Pentru că amintirile, prietenia și caracterul puternic nu mor niciodată...

Parcursul acestui drum, plin de transpirație și de rezistență, întocmai ca și calea armelor japoneze, este un demers care are două sensuri distincte, dar legate cumva printr-o reciprocitate magică: nu acceptă înfrângerea de sine și nu acceptă nici acea atât de frecvent întâlnită atitudine de "eu sunt mai bun, mai bine clasat". Atunci când alergi îți amintești ceea ce simți pentru tine, de ceea ce te pasionează, de ceea ce meriți, de ceea ce ai uitat în tumultul vieții obișnuite. Începi, astfel, să pui pe primul loc sentimentul de mândrie, că faci parte dintre învingători, punând pe primul loc din existența ta senzația de start și de finish.

Ambele sensuri sunt însușite cu ajutorul parcurgerii acestui drum, denumit *Atrynfranidhis* , însemnând înclinația sufletească spre nobilul scop reprezentat de înfrângerea infatuării și abandonarea unui Ego măcinat de obișnuințe și tocit de vreme. Aici trebuie luat în calcul, în primul rând, ca un fel de stâlp în ascensiunea dezvoltării personale, înfrângerea dușmanului interior: Egoul plin de posesivitate egoistă asupra lucrurilor, care cere atenție permanentă și depășește în circumferință orice laudă din exterior.

Un asemenea Ego îți poate juca feste când se aștepți mai puțin.

Runningul poate fi o victorie dacă lași Egoul să fie eliberare de deznădejde, o eliberare de toată suferința lumească, sau poate fi o înfrângere dacă lași Egoul să te domine, să te consume, să îți conducă viața și destinul, făcându-te să privești totul prin lentila regretului. Celui care merge pe această cale (înfrângerea de sine) nu poate adopta un comportament onorabil față de un dușman exterior prezumtiv, numit "realitate augmentată", pe care îl va întâlni tot timpul într-o confruntare totală și adevărată. Fiindcă runningul, venind în dezvoltarea caracterului omului, dispune de posibilitatea manifestării realității observabile a potențialului de învingător într-un excelent stimulator al creșterii încrederii în propria persoană.

Până la urmă, cred că ascensiunea unei existențe care își asumă amintirile altor vieți se reflectă în trăirile pe care le experimentezi în postura unui erou antic, ținând în mână o făclie aprinsă: efortul intens pe care îl depui pentru a fi unic este direct proporțional cu ceea ce lași în urma ta.

Leadershipul poate fi perceput ca și când ai reveni la o existență anterioară care a hotărât destinul etern: trebuie mai întâi să dovedești că ai însemnat ceva în trecut, și în același timp să fii cunoscut în viața actuală drept același om unic, de mare caracter.

O prietenie care nu se termină niciodată este o probă dificilă de running, transformată într-o experiență fără limite care îți oferă foarte multe de lecții de viață, lacrimi și zâmbete. Dacă reușești să descoperi frumosul din fiecare poveste de running, atunci nu te mai oprești...

Source: https://neculaifantanaru.com/o-prietenie-care-nu-se-termina-niciodata.html